

In de eerste plaats heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting van artikel 107, lid 1, VWEU, aangezien het bij de beoordeling van het door de Commissie toegepaste criterium van de particuliere schuldeiser een onjuiste juridische maatstaf heeft gehanteerd. Aldus heeft het Gerecht geoordeeld dat de Commissie bijkomende berekeningen van de voordelen van de verschillende wijzen van tenuitvoerlegging had moeten maken en zij de duur van de verschillende procedures tot inning van de publiekrechtelijke schuldvorderingen had moeten vergelijken. De Commissie betoogt dat zij niet verplicht was om omstandige berekeningen te verrichten maar diende uit te gaan van de factoren die een particuliere schuldeiser ter zake in aanmerking zou hebben genomen.

Bovendien heeft het Gerecht artikel 107, lid 1, VWEU ook rechtens onjuist opgevat doordat het, teneinde het argument betreffende het gedrag van een particuliere schuldeiser te kunnen afwijzen, de bewijslast ten onrechte bij de Commissie heeft gelegd, dat wil zeggen door deze met name de verplichting op te leggen om extra bewijsmateriaal over te leggen, inzonderheid met betrekking tot de duur van de verschillende procedures of de vergelijking van de hoogte van de bedragen die via de verschillende soorten procedures voor een doeltreffende inning van de schuldvorderingen — dan wel in de verschillende stadia van die procedures — hadden kunnen worden verkregen.

In de tweede plaats heeft het Gerecht artikel 107, lid 1, VWEU, juncto artikel 296 VWEU en Protocol nr. 8 geschonden, voor zover het heeft geconcludeerd dat de Commissie niet heeft voldaan aan haar verplichting om aan te geven onder welke voorwaarden de steunmaatregel de handel tussen de lidstaten belemmert dan wel de mededinging vervalst of dreigt te vervalsen. Het Gerecht is volledig voorbijgegaan aan het feit dat op grond van het primaire recht, te weten Protocol nr. 8, dat de rechtsgrondslag voor de beschikking vormt, diende te worden geoordeeld dat de betrokken steunmaatregel de mededinging vervalste of dreigde te vervalsen, zodat de voorwaarden betreffende de handel en de mededinging in de beschikking niet extra hoefden te worden geëxpliciteerd.

(¹) Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slovaakse Republiek en de aanpassing van de Verdragen waarop de Europese Unie is gegrond — Protocol nr. 8 betreffende de herstructurering van de Poolse ijzer- en staalindustrie (PB L 236 van 23.9.2003, blz. 948).

Hogere voorziening ingesteld op 29 juli 2011 door Atlas Transport GmbH tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 16 mei 2011 in zaak T-145/08, Atlas Transport GmbH/Harmonisatiebureau voor de Interne Markt (Merken, Tekeningen en Modellen); andere partij: Atlas Air Inc.

(Zaak C-406/11 P)

(2011/C 311/33)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Atlas Transport GmbH (vertegenwoordiger: K. Schmidt Hern, Rechtsanwalt)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) en Atlas Air Inc.

Conclusies

- vernietiging van het arrest van het Gerecht van 16 mei 2011 in zaak T-145/08;
- vernietiging van de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 24 januari 2008 (zaak R 1023/2007-1);
- verwijzing van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) in de kosten van de twee procedures.

Middelen en voornaamste argumenten

In de bestreden beslissing hebben het BHIM en het Gerecht artikel 59, derde volzin, van de verordening inzake het gemeenschapsmerk (oude versie) geschonden. Dat artikel regelt de motiveringsplicht van een beroep. Het BHIM en het Gerecht hebben in de bestreden beslissing tevens artikel 60 van deze verordening, juncto regel 20, lid 7, van de uitvoeringsverordening evenals algemeen aanvaarde rechtsbeginselen van de lidstaten geschonden. De procedure voor het BHIM had moeten worden opgeschort zodat de beroepstermijn niet zou zijn verstreken.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Münster (Duitsland) op 1 augustus 2011 — Strafzaak tegen Thomas Karl-Heinz Kerkhoff

(Zaak C-408/11)

(2011/C 311/34)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Münster

Partijen in de strafzaak

Thomas Karl-Heinz Kerkhoff

Staatsanwaltschaft Münster

Prejudiciële vraag

Moet artikel 11, lid 4, van richtlijn 2006/126/EG (¹) aldus worden uitgelegd dat een lidstaat het recht heeft om een door een andere lidstaat afgegeven rijbewijs duurzaam ook dan niet te erkennen, wanneer de rijbevoegdheid op het grondgebied van eerstgenoemde staat werd ingetrokken zonder dat een afzonderlijk verbodstermijn voor de hernieuwde afgifte van een rijbewijs werd opgelegd of wanneer de opgelegde verbodstermijn inmiddels is verstreken?

(¹) Richtlijn 2006/126/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende het rijbewijs (herschikking) (PB L 403, blz. 18).